

For de *finske* Folkeskolelærere gennemførtes i 1907 den Ordning, at Statsbidraget til Grundlønnen, der saavel for mandlige som kvindelige Lærere fastsattes til 900 Mark, forhøjedes til 1100 Mark for de Lærere og Lærerinder, der er eller har været gift, og paa hvem Familiens Forsørgelse hovedsagelig hviler, og som har et eller flere Børn. Alderstillægene ydes med større Beløb til dem, hvis Grundløn er 1100 Mark end til dem, hvis Grundløn er 900 Mark.

3) *Løntillæg for hver Person, der indgaar i Tjenestemandens Forsørgerkreds*, enten saaledes at Tillæget kun ydes for de Personer, overfor hvem Tjenestemanden har Forsørgerpligt, eller for enhver af de Personer, som han eller hun *faktisk* forsørger (Forældre, fjernere Slægtninge eller endog ubeslægtede). Denne Form er naturligvis fra en vis Side set den mest rationelle og i hvert Fald den fuldstændigste.

I *Holland* ydes Børnetillæg til forskellige Tjenestemænd, Lærere ved de offentlige lavere Skoler, de offentlige Markvogtere, Tjenestemænd ved Post- og Telegrafvæsenet m. v. Børnetillæget, der kun ydes, naar der er over 2 Børn, udgør 25 à 30 Gylden aarlig for hvert ægtefødt eller som ægtefødt anerkendt Barn, dog med et Maksimumsbeløb af 150 Gylden.

I *Frankrig* indførtes i 1913 Børnetillæg for militære Tjenestemænd. Tillæget udgør 200 frs. aarlig for hvert Barn under 16 Aar ud over 2 Børn pr. Familie.

Forsørgertillæg kan tænkes ydet paa forskellig Maade:

a) *Ved direkte at udbetale et Tillæg til det egentlige Lønbeløb,*

b) *Ved at knytte Forsørgertillæget til Alderstillægs-Systemet.* Ydelsen af Alderstillæg maa vel, i hvert Fald delvis, begrundes med, at Forsørgelsesbyrden (Udgifterne til Børns Underhold og Opdragelse) indenfor en vis Grænse normalt er stigende med Tjenestemandens Alder. Man har derfor (i Tyskland) udkastet den Tanke, at gøre Tidsmellemrummene mellem Alderstillægene mindre for gifte Tjenestemænd end for ugifte og mindre for Tjenestemænd med

Børn end for barnløse. I Stedet for at lade Alderstillægene indtræde hurtigere, kunde man naturligvis ogsaa vælge den Vej at gøre Tillægene større for Tjenestemænd med Forsørgerbyrde end for ugifte.

c) *Ved at ordne det hele som en Art Forsikring*, saaledes at den ugifte, barnløse Tjenestemand afgiver en Del af sin Lønning, medens der paa den anden Side ydes Tillæg for hver Person, Tjenestemanden har at forsørge. Et saadant System i mere udvidet Form (med specielle Tillæg til Børns Undervisning og Oplærelse, til Udstyr for Døtre ved Giftermaal o. s. v.) er under Krigen foreslaaet i Tyskland som en Foranstaltning, der skulde omfatte hele Befolkningen, ikke specielt Tjenestemandsstanden.

Skønt Tanken om Ydelse af Forsørgertillæg som en almindelig, hele Befolkningen omfattende Foranstaltning (jfr. Skattelovgivningens Bestemmelser om »Børnefradrag») har en ikke ringe Sympati indenfor Kommissionen, har der ikke kunnet dannes Flerfor et Forslag om paa dette Omraade at indføre Regler, der alene skal gælde Tjenestemandsstanden.

Et *Mindretaal* (Ivar Berendsen, Berg, Bødskov, Adolph Jensen, L. P. Jensen, Lehmann, C. V. Olsen og Fr. V. Petersen) ønsker at udtale følgende:

Ydelsen af Forsørgertillæg til Tjenestemænd kan, saa længe der ikke træffes tilsvarende Foranstaltninger for den øvrige Del af Befolkningen, ikke begrundes ud fra et almindeligt Retfærdighedssynspunkt. Hvis det er dyrere at leve for en gift Tjenestemand end for en ugift, gælder det samme om en Arbejder eller en Funktionær i det private Erhvervsliv eller for en selvstændig Næringsdrivende, og der ses ingen Grund til i denne Henseende eensidigt at begunstige en bestemt Samfundsklasse. Det indrømmes, at det kan være vanskeligt for en Tjenestemand at faa Lønningen til at strække til, hvis der er mange Børn; men den Mand, der ikke staar i det offentlige Tjeneste, er jo i saa Henseende lige saa vanskeligt stillet.